

NOTAT

15. april 2013
J.nr. 2301/1199-0185
Ref. rvn

Side 1/8

Vejledning til projektbekendtgørelsen 2013

Energistyrelsen har den 15. april 2013 udstedt en ny projektbekendtgørelse, som erstatter bekendtgørelse nr. 795 af 12. juli 2012. Den nye bekendtgørelse vil træde i kraft den 20. april 2013. Herunder følger lidt baggrund om og vejledning til de nye regler.

1. Muligheden for udvidelse af naturgasnet (§ 7, stk. 2-4)

Der er et eksisterende forbud mod udvidelse af individuel naturgasforsyning i mindre bysamfund uden for de kollektivt forsynede områder. Dvs. at naturgasforsyningen ikke kan udvides til byer, der ikke har individuel naturgasforsyning i forvejen. Dette forbud er videreført i bekendtgørelsens § 7, stk. 2.

Siden 1. januar 2013 er det efter energiaftalen af den 22. marts 2012 og udmøntning heraf i lov nr. 577 af 18. juni 2012 ikke længere være muligt at installere naturgasfyr i nybebyggelse. Selve forbuddet mod installation af naturgasfyr i nybebyggelse er reguleret i bygningsreglementet. Kravet om god samfundsøkonomi vil som følge heraf normalt forhindre, at kommunalbestyrelsen kan godkende projekter for etablering af naturgasnet i områder med nybebyggelse.

Derfor er det fastlagt i bekendtgørelsens § 7, stk. 3, at kommunalbestyrelsen ikke kan godkende et projekt for etablering af naturgasnet i et område, når 75 % eller mere af bygningsmassen i området, dvs. opvarmede kvadratmeter, er omfattet af forbuddet mod installation af naturgasfyr i bygningsreglementet. Naturgasforsyningen vil således fremover heller ikke kunne udvides til et område i en i øvrigt naturgasforsynet by, når sådan en stor del af områdets bygningsmasse er omfattet af naturgasfyr-forbuddet.

Bestemmelsens formål er at undgå, at kommuner skal behandle projekter som typisk ikke vil være samfundsøkonomisk fornuftige og at forebygge, at alle grundejere i området via byggeomodningsbidraget betaler for enkelte ejendommers forsyning med naturgas.

Bygninger, der har dispensation fra forbuddet, vil stadig kunne få naturgasforsyning, hvis der i øvrigt er nok bygningsmasse i området, der kan danne varmegrundlaget for naturgasforsyningen. Der vil efter § 7, stk. 4, desuden stadig kunne godkendes projekter for distributionsnet, når nettet udelukkende transporterer biogas eller anden forgasset biomasse til rumopvarmning og varmt brugsvand.

Etablering af gasdistributionsnet til andre formål end rumopvarmning og forsyning med varmt brugsvand er ikke omfattet af varmemforsyningsloven og skal derfor heller ikke projektgodkendes efter projektbekendtgørelsen. Det vil sige, at der vil kunne etableres naturgasrør til virksomheder, der anvender naturgas til procesformål, også når de ligger i et område omfattet af § 7, stk. 3. Dette selvfølgelig under forudsætning af, at eventuelle andre krav i anden lovgivning herfor er opfyldt.

2. Kompensation ved konvertering (§ 8 og bilag 2)

Kommunalbestyrelsen kan godkende projekter, der ændrer et områdes forsyningsform fra individuel naturgasforsyning til fjernvarme under forudsætning af, at fjernvarmeforsyningsvirksomheden yder en økonomisk kompensation til naturgasdistributionsselskabet. Der gælder det almindelige krav om god samfundsøkonomi, jf. § 6 og § 26, stk. 2.

Det vil ikke længere være muligt at konvertere et område fra fjernvarme til individuel naturgasforsyning.

Kommunalbestyrelsen vil kunne godkende et konverteringsprojekt uden kompensation, hvis:

1. projektet vedrører et område uden etableret naturgasdistributionsnet,
2. naturgasdistributionsselskabet ikke ønsker kompensation,
3. konverteringsprojektet er modtaget af kommunalbestyrelsen efter 2020.

I alle andre tilfælde kan projektet kun godkendes, hvis varmedistributionsvirksomheden yder en økonomisk kompensation til naturgasdistributionsselskabet.

Kompensationsbetalingen ved projekter for konvertering fra naturgas til fjernvarme skal ske efter reglerne i projektbekendtgørelsen. Det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om kompensationens størrelse på baggrund af de kriterier, der er fastlagt i § 8, stk. 2 og 3, samt bilag 2.

Der skal betales kompensation for hver naturgasforsynet ejendom i området, der skifter til fjernvarme. Altså for alle ejendomme, der er naturgasforsynet på det tidspunkt, at kommunalbestyrelsen modtager projektforslaget. Naturgasselskabet vil således ikke kunne få kompensation for evt. nye kunder, som selskabet har fået efter konverteringsprojektet er sendt til kommunen til godkendelse.

Der skal såvel betales kompensation for ejendomme, der skifter direkte, som ejendomme, der skifter indirekte til fjernvarme. En ejendom skifter indirekte til fjernvarme, hvis ejendommen i første omgang skifter fra naturgasforsyning til en anden opvarmningsform end fjernvarme, men senere alligevel overgår til fjernvarme. Der skal betales kompensation for skift til fjernvarme, der sker inden for tre år efter opsigelsen af naturgasforsyningen.

Det bemærkes, at der også skal betales kompensation for ejendomme, der skifter til fjernvarme efter 2020. En godkendelse af et konverteringsprojekt fra før 2021, kan nemlig kun afgives under forudsætning af kompensationsbetaling. Det vil sige, at der for ejendomme, der er beliggende i sådanne områder, skal betales kompensation, også efter 2020. Det er kun nye projekter, der efter 2020 vil kunne godkendes uden kompensation.

Desuden skal der betales kompensation for både naturgasforsynede ejendomme, der er beliggende i konverteringsområdet, og naturgasforsynede ejendomme uden for dette område, men

som bliver konverteret via en stikledning. Dermed forebygges det, at kompensationspligten omgås ved at udarbejde projektforslag for et lille konverteringsområde, hvorfra også det omliggende område bliver konverteret.

Kompensationen beregnes fra det tidspunkt, hvor opsigelsen af naturgasleverancen får virkning. Fjernvarmeforsyningsvirksomheden betaler naturgasdistributionsselskabet kompensationen, når fjernvarmeleverance til den pågældende ejendom påbegyndes.

I bekendtgørelsens bilag 2 er der fastsat 7 kategorier af ejendomme, fra husstande med et lavt forbrug til storforbrugere. Beløbet for de forskellige kategorier af ejendomme er for HMN Naturgas I/S, DONG Gas Distribution A/S og Naturgas Fyn Distribution A/S opgjort i selve bekendtgørelsen. Hvis det pågældende område ikke forsynes af et af disse naturgasdistributionselskaber, fastsætter klima-, energi- og bygningsministeren efter ansøgning fra kommunen beløbet for de forskellige kategorier af ejendomme.

De beløb, som er opgjort i tabel 1 i bilag 2, skal fra og med 2012 årligt først reduceres med 5 pct. og derefter pristalsreguleres efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks i det forrige kalenderår. Det betyder f.eks. for villakunder og større forbrugere med et gennemsnitlig årligt naturgasforbrug på 6.000 m³ og derunder, at beløbene for 2012 fås ved først at reducere beløbene i tabel 1 med 5 pct. til henholdsvis 737,20 kr., 8027,50 kr. og 6813,55 kr. for de 3 nævnte selskaber. Derefter reguleres beløbene med nettoprisindekset for 2011, som er 2,6 pct., til henholdsvis 756,37 kr., 8236,22 kr., 6344,32 kr.

Et konverteringsprojekt skal, jf. § 23, stk. 1, nr. 5, indeholde oplysninger om det forventede konverteringsforløb, dvs. hvornår det forventes, at de naturgasforsynede ejendomme i området vil skifte til fjernvarme. Dette er vigtigt i forbindelse med vurdering af varmegrundlaget for fjernvarme og dermed projektets samfundsøkonomi.

Det forventede kompensationsbeløb skal i øvrigt ikke indregnes i den samfundsøkonomiske beregning af konverteringsprojektet.

Energitilsynets praksis om indregning af kompensation i varmepriserne vil blive fastlagt i afskrivningsbekendtgørelsen. Det betyder, at kompensation, der er betalt efter projektbekendtgørelsen, vil kunne indregnes i fjernvarmeforbrugernes priser. Der kan være tale om samtlige fjernvarmeforbrugernes varmepriser, men det er også tilladt at prisdifferentiere således, at alene de tidligere naturgaskunder vil betale kompensationen. Sekretariatet for Energitilsynet har meddelt, at der i sidstnævnte tilfælde ikke er tale om, at fjernvarmeverket 'låner' de konverterede forbrugere pengene til dækning af konverteringsomkostningerne, men at der vil være tale om prisdifferentiering af en indregningsberettiget omkostning i henhold til varmemeforsyningslovens § 20, stk. 5.

Desuden vil afskrivningsbekendtgørelsen indeholde en regel om, at fjernvarmeverker, der tilbyder naturgaskunderne i et konverteringsområde at betale (en del af) deres frakoblingsgebyr for at fremme tilslutning til fjernvarme i området, vil kunne indregne denne betaling i varmepriserne, såfremt betalingen er sket som led i opfyldning af virksomhedens energispareforpligtelse, jf. varmemeforsyningslovens § 28 b, eller som en aktivitet efter varmemeforsyningslovens § 29 og tilskuddet til frakobling ikke overstiger værdien af energibesparelsen. Indregning vil kunne ske i samtlige fjernvarmeforbrugernes varmepriser, men det er også tilladt at prisdiffe-

rentiere således, at alene de tidligere naturgaskunder vil betale udgifterne til at fremme tilslutningen.

Det er kommunalbestyrelsen, der holder tilsyn med overholdelse af reglerne for kompensationsbetaling efter projektbekendtgørelsen. Energitilsynet holder tilsyn med afskrivningsbekendtgørelsens regler for indregning af kompensationsbeløb i varmepriserne.

3. Forsyningspligt i konverteringsområder (§ 9)

Efter fast praksis har et forsyningsselskab, der via godkendelse af et projekt efter § 7 har fået 'tildelt' et forsyningsområde, pligt til at forsyne ejendommene i området. Ved konverteringsprojekter vil forsyningspligten således overgå fra naturgasdistributionsselskabet til fjernvarmewærket fra tidspunktet for projektdokumentationen.

Hvad denne forsyningspligt indebærer, bliver ved projekter med tilslutningspligt afgjort af tilslutningsbekendtgørelsen. Dette gælder såvel tilslutningspligt pålagt efter varmemforsyningsloven og efter planloven. Ved projekter uden tilslutningspligt reguleres forsyningspligten i projektbekendtgørelsen.

Når et område bliver udlagt til kollektiv forsyning via et projekt efter projektbekendtgørelsens §§ 7 eller 8, og der bliver pålagt tilslutningspligt i området, gælder forsyningspligten straks. Efter tilslutningsbekendtgørelsens § 6, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen nemlig som udgangspunkt kun pålægge tilslutningspligt, såfremt fjernvarmeforsyningsvirksomheden eller naturgasdistributionsselskabet har forpligtet sig til at sikre ejendommen forsyningsmulighed fra anlægget. For nybebyggelse kan dette betyde, at der skal installeres et midlertidigt varmemforsyningsanlæg, hvis der ikke er forsyningsmulighed fra det kollektive anlæg endnu. Det skyldes, at nybebyggelse kan påkræves tilsluttet fra ibrugtagningstidspunktet. Hvis der på det tidspunkt ikke er forsyningsmulighed fra anlægget, kan ejeren af ejendommen, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 9, stk. 1, kræve, at forsyningsselskabet installerer et midlertidigt varmemforsyningsanlæg til bebyggelsen uden ekstra udgift for ejeren. Udgifterne til det midlertidige anlægs etablering dækkes, hver med halvdelen, af kommunen og forsyningsselskabet.

Når et område bliver udlagt til kollektiv forsyning uden tilslutningspligt, skal spørgsmål om forsyningspligt i området afgøres af reglerne i projektbekendtgørelsen. Projektbekendtgørelsens § 9 fastlægger, at en fjernvarmeforsyningsvirksomhed eller naturgasdistributionsselskab har forsyningspligt i sit forsyningsområde. Virksomheden eller selskabet vil dog kunne udskyde forsyning af en ejendom i forsyningsområde, når bruger-, selskabs- eller samfundsøkonomiske hensyn tilsiger det. Forsyningen af ejendommen skal i så fald finde sted fra det tidspunkt, hvor der er forsyningsmulighed fra anlægget, dog senest 5 år efter kommunalbestyrelsens godkendelse af projektet. Når der er forsyningsmulighed fra anlægget eller de 5 år er gået, kan fjernvarmeforsyningsvirksomheden/naturgasdistributionsselskabet ikke nægte at forsyne en ejendom i sit forsyningsområde.

Hvis fjernvarmeforsyningsvirksomheden eller naturgasdistributionsselskabet ikke mener at kunne dække området, dvs. forsyne alle ejendomme i sit forsyningsområde, inden for 5 år efter området blev tildelt virksomheden/selskabet, skal der udarbejdes projektforslag til ændring af områdefafgrænsning efter § 7. Hvis projektet bliver godkendt, betyder dette, at området bliver individuelt forsynet.

Det bemærkes i øvrigt, at naturgasdistributionsselskaber til enhver tid har pligt til at forsyne eksisterende naturgaskunder. Efter naturgasforsyningslovens § 7, stk. 2, har naturgaskunder nemlig ret til mod betaling at blive forsynet med naturgas. Denne ret gælder såvel kunder i et område udlagt til naturgasforsyning som andre, der er tilsluttet naturgasforsyningsnettet. Det betyder, at forsyningspligten for naturgasdistributionsselskabet opretholdes over for de eksisterende naturgaskunder, også efter et område er konverteret til fjernvarme eller individuel forsyning.

4. Forsyning af barmarksværker via eksisterende biomasseanlæg (§ 10, stk. 2, og § 17, stk. 5 og 6)

Projktbekendtgørelsens § 17, stk. 2, indeholder et forbud mod etablering af biomassebaserede varmeproduktionsanlæg, der skal levere varme til et fjernvarmenet, der forsynes af et eksisterende decentralt kraftvarmeanlæg.

Ved lov nr. 577 af 18. juni 2012 er det besluttet, at 35 barmarksværker vil kunne omstille til biomasse af hensyn til forbrugerpriserne. Derfor er det reguleret i projektbekendtgørelsen, at forbuddet ikke gælder for de 35 barmarksværker således, at de kan blive forsynet med biomassevarme op til 8.000 MWh årligt. Sådanne projekter for barmarksværker kan desuden godkendes uanset kravet om god samfundsøkonomi.

Undtagelsen for barmarksværkerne fra både forbuddet mod forsyning med biomassebaseret varme og kravet om god samfundsøkonomi er reguleret i § 10, stk. 2, og § 17, stk. 5 og 6.

Undtagelsesbestemmelsen fastsat i § 17, stk. 5, forpligter kommunalbestyrelsen til at godkende etablering af et biomassebaseret varmeproduktionsanlæg, hvis:

1. fjernvarmenettet drives af én af de 35 virksomheder nævnt i bilag 3, og
2. de produktionsanlæg, der leverer biomassebaseret opvarmet vand til det pågældende fjernvarmenet, sammenlagt ikke leverer mere, end 8000 MWh årligt.

Af lovbemærkningerne fremgår det desuden, at biomasseforsyning af barmarksværkerne ikke alene skal kunne ske via nyetablerede anlæg, men at de også kan gøre brug af eksisterende biomassebaserede anlæg. Udnyttelse af eksisterende anlæg sker via en transmissionsledning. Derfor er det desuden fastlagt i § 10, stk. 2, at kommunalbestyrelsen kan godkende en transmissionsledning fra et biomasseforsynet net til forsyning af barmarksværket uanset kravet om god samfundsøkonomi. Der må igen ikke leveres mere end 8.000 MWh biomassevarme årligt til barmarksværket.

De i alt 35 virksomheder kan således vælge selv at etablere en biomassekedel eller at udnytte et eksisterende biomassebaseret varmeproduktionsanlæg. Begge løsninger skal godkendes uanset kravet om god samfundsøkonomi. Det kan desuden godt tillades, at der er flere anlæg, der leverer biomassebaseret varme til nettet.

Der er ikke noget til hinder for, at de anlæg, der leverer biomassebaseret varme til nettet, sammenlagt har en kapacitet på mere end 1 MW. Hvis et net vil aftage biomassebaseret varme fra flere eksterne produktionsanlæg eller planlægger såvel at aftage varme fra andre som at producere selv, kan den samlede mængde biomassebaseret opvarmet vand, som nettet bliver forsynet med, dog ikke overstige 8.000 MWh årligt. Hvis der er tale om egenproduktion, vil kommunalbestyrelsen, jf. § 17, stk. 6, dog desuden ikke kunne godkende, at der etableres et

anlæg med en kapacitet, der overstiger 1 MW, heller ikke, når anlægget ikke skal levere mere til nettet end 8.000 MWh.

5. Forbud mod etablering af biomassebaserede varmeproduktionsanlæg (§ 17, stk. 1 og 4)

Projektbekendtgørelsens § 17, stk. 1 og 4, indeholder en præcisering af forbuddet mod anvendelse af visse brændsel på varmeproduktionsanlæg, der skal levere til et fjernvarmenet, der er forsynet af et decentralt naturgasbaseret kraftvarmeanlæg.

For det første er bestemmelses anvendelsesområde præciseret. Bestemmelsen anvendes alene ved etablering af et nyt varmeproduktionsanlæg eller udvidelse af et eksisterende anlæg. Hvis projektet således går ud på at udnytte kapacitet fra et eksisterende produktionsanlæg via en transmissionsledning, og dette anlægs kapacitet ikke udvides, skal projektet godkendes efter § 10 og ikke efter § 17.

Præciseringen skal tydeliggøre, at bestemmelses anvendelsesområde er begrænset til de tilfælde, hvor der skal anvendes brændsel. Dvs. de tilfælde, hvor der etableres ny kapacitet eller den eksisterende kapacitet øges. I så fald skal der nemlig også ske en forøgelse af brændselsanvendelse, som skal godkendes efter bestemmelserne for brændselsvalg.

Når der udnyttes eksisterende kapacitet via en transmissionsledning, og denne kapacitet ikke øges, så står § 17 som udgangspunkt ikke i vejen for, at projektet godkendes, heller ikke når det eksisterende anlæg, der bliver udnyttet, anvender afgiftsbegunstigende brændsler (brændslerne nævnt i § 18). Det er fordi projektet ikke indebærer brændselsvalg for ny/udvidet kapacitet. I så fald vil der således efter § 10 godt kunne trækkes en transmissionsledning fra det fjernvarmenet, der er forsynet med naturgasbaseret kraftvarme, til det pågældende biomasseanlæg eller til en biomasseforsynet fjernvarmenet.

Når projektet derimod også indebærer en udvidelse af kapaciteten på det anlæg, man vil udnytte til forsyning af fjernvarmenettet, skal projektet godkendes efter både § 10 og de relevante bestemmelser for brændselsanvendelse. Hvilke bestemmelser for brændselsanvendelse, der er relevante, afhænger af anlæggets produktionsform.

Hvis det eksisterende anlæg, der bliver udnyttet via en transmissionsledning, er et decentralt kraftvarmeverk, skal brændselsanvendelse på anlægget godkendes efter §§ 15 og 16 i projektbekendtgørelsen. Dvs. at alle brændsler kan godkendes, bortset fra kul og fødevarer. Hvis anlægget er et varmeproducerende anlæg, skal brændselsanvendelsen godkendes efter § 17, stk. 2, hvorefter der som udgangspunkt kun kan godkendes naturgas eller mineralsk olie. Hvis anlægget er et centralt kraftvarmeverk, skal brændselsanvendelse ikke godkendes efter projektbekendtgørelsen, men efter elforsyningsloven. Efter elforsyningsloven kan der også anvendes kul.

For det andet er kriterierne for anvendelse af undtagelsesbestemmelsen præciseret. Kommunalbestyrelsen kan efter gældende bestemmelse godkende andre brændsler end naturgas eller mineralsk olie for et varmeproduktionsanlæg omfattet af § 17, når udvidelse af produktionskapaciteten "er nødvendiggjort af et øget varmebehov". Undtagelsen gælder desuden kun "for

anlæg, der alene er dimensioneret til at dække det øgede varmebehov”. Energiklagenævnet har i sin praksis udviklet følgende kriterier for anvendelse af bestemmelsen:

1. Der skal være tale om et efterfølgende planlagt behov.
2. Behovet skal ikke kunne dækkes af den eksisterende produktionskapacitet.
3. Anlægget er dimensioneret til alene at dække det øgede varmebehov.

Det nye stk. 4 præciserer, at kommunalbestyrelsen kan godkende anvendelse af andre brændsler end naturgas eller mineralsk olie, hvis anlægget alene er dimensioneret til at dække et øget varmebehov, og det øgede varmebehov ikke kan dækkes af den eksisterende produktionskapacitet.

Derudover fremgår det nu af undtagelsesbestemmelsen, at alle brændsler nævnt i § 18 kan godkendes. Dette er i overensstemmelse med hensigten bag bestemmelsen og er mere klart og fremtidssikret end den nuværende ordlyd: “CO₂-afgiftsfrit brændsel”.

6. Ligestilling af kraftvarmebaserede blokvarmecentraler med andre kraftvarmeværker (§ 21, stk. 1)

En blokvarmecentral beliggende i eller i nærheden af et område forsynet med individuel naturgasforsyning skal som udgangspunkt tilsluttes naturgasforsyningen. Der er dog lavet en undtagelse for blokvarmecentraler, der er indrettet som kraftvarmeanlæg. Disse kraftvarmeanlæg vil fremover, ligesom andre kraftvarmeanlæg, kunne anvende brændslerne efter § 16 i projektbekendtgørelsen.

Brændselsvalg er i øvrigt ikke relevant i forhold til blokvarmecentraler beliggende i eller i nærheden af et fjernvarmeforsynet område. I så fald er der tale om levering af varmt vand, dvs. at der ikke skal ske et brændselsvalg på selve blokvarmecentralen.

7. Klager (§ 31)

Efter projektbekendtgørelsens § 31, skal klager indgives direkte til Energiklagenævnet via kommunalbestyrelsen. Energiklagenævnet skal hurtigst muligt, og senest 7 dage efter klagen er modtaget, orienterer den pågældende kommune om klagen. Det er vigtigt, at orienteringen sker hurtigst muligt således, at kommunen over for ansøgeren kan give afklaring på om anlægsaktiviteter kan igangsættes.

I øvrigt er klagebestemmelsen desuden ændret således, at denne også omfatter afgørelser efter projektbekendtgørelsen, som træffes af andre myndigheder end kommunalbestyrelsen. Efter gældende bekendtgørelse, har også Energistyrelsen mulighed for at træffe afgørelse, jf. §§ 29 og 30. Med hensyn til Energistyrelsens afgørelser efter § 29 bemærkes det, at såvel beslutningen om, at afgørelsen skal træffes af Energistyrelsen i stedet for kommunalbestyrelsen, som den afgørelse, der efterfølgende træffes af Energistyrelsen, vil kunne påklages til Energiklagenævnet.

8. Overgangsbestemmelser (§ 34)

Den nye projektbekendtgørelse træder i kraft den 1. marts 2013 og vil ophæve bekendtgørelse nr. 795 af 12. juli 2012. Ansøgninger om projektgodkendelse, dispensation m.v., som er modtaget før den nye bekendtgørelses ikrafttræden skal dog blive færdigbehandlet efter de regler,

der var gældende før den nye bekendtgørelses ikrafttræden. Fordi der kan gå lang tid mellem ansøgning om projektkendelse og kommunalbestyrelsens afgørelse, kan det godt være, at kommunen efter de nye reglernes ikrafttræden stadig skal færdigbehandle projektforslag, som er dateret før den 17. juli 2012 (den dato, som bekendtgørelse nr. 795 af 12. juli 2012 trådte i kraft). I så fald henviser overgangsbestemmelsen således til den bekendtgørelse, der var gældende før bekendtgørelse nr. 795 af 12. juli 2012: bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005.

Klager behandles efter samme regelsæt, som den afgørelse, der er påklaget, er truffet efter.

De eksisterende overgangsregler for biomassebaserede blokvarmecentraler fra før 14. juni 1990 er flyttet fra den gamle bekendtgørelses § 18, stk. 2, og § 19, stk. 2, til § 34.

9. Godkendelsespligtige projekter (bilag 1)

Kollektive varmforsyningsanlæg, herunder blokvarmecentraler, med en kapacitet på under 0,25 MW er ikke omfattet af varmforsyningsloven og er således ikke godkendelsespligtige. Dette følges af varmforsyningslovens § 2, stk. 2, hvor der bliver henvist til i projektbekendtgørelsens bilag 1.

Varmeforsyningslovens § 2, stk. 2, med 'bagatelgrænsen' på 0,25 MW er indsat i loven i 2010 og gælder for alle kollektive varmforsyningsanlæg. Fra 2010 har det således været sådan, at intet kollektivt varmforsyningsanlæg – hverken produktionsanlæg, fremføringsanlæg eller blokvarmecentraler – på under 0,25 MW skal projektkendendes. Derfor henvises der nu i bilag 1 til § 2 i varmforsyningsloven, og her er grænsen ved blokvarmecentraler udgået. Angivelse af grænsen ved blokvarmecentraler er blevet overflødig og kan desuden være misvisende, idet man kunne få det forkerte indtryk, at andre anlæg end blokvarmecentraler på under 0,25 MW skal projektkendendes, og det skal de ikke.

10. Øvrige ændringer

Der er gennemført flere tekniske ændringer. F.eks. er det præciseret i § 17, stk. 1, at forbuddet mod etablering af biomassebaserede varmeproduktionsanlæg efter energiaftalen af marts 2004 alene gælder områder forsynet med naturgasbaseret kraftvarme og således ikke områder forsynet med naturgasbaseret varme. For at undgå omgåelse af forbuddet, er det i § 17, stk. 7, fastsat, at forbuddet tilsvarende gælder for områder, der forsynes af et naturgasbaseret varmeanlæg, der har nedlagt kraftvarmeanlægget. Præciseringen vil ikke have stor praktisk betydning, idet de fleste naturgasbaserede varmeanlæg er tidligere kraftvarmeanlæg.

Et andet eksempel på en teknisk ændring er, at henvisningerne til regionsmyndighederne i projektbekendtgørelsen er fjernet, idet varmeplanlægningen ikke er en opgave for de Danske Regioner.